

Paris Duyguları

– yanık ozan · 13 Haziran 2015

İçimi karartıyor, Paris'in ruhsuz hali,
Kahkaha tuzdan ucuz, selam baldan pahalı.

Kor eder yüreğimi, bir yalnızlık duygusu.
Bu kuru söndüremez, Sen nehrinde aklan su.

Güzel ama yurt değil, benim diyen sesi yok.
Toprağın üzerinde, Hilal'in gölgesi yok.

Aldırmam gözlerimi, büyüleyen süsüne,
Paris'te her şeyden çok, açım ezan sesine.

Duydum garipliğimi, Lüksemburg meydanında.
Sen nehri aciz kaldı, gözyaşımın yanında.

Bakıp dalar gözlerim, rüya denizlerine.
Ne yazık rastlamak zor, hatıra yüzlerine.

Gözlerimin değdiği, her yer bana yabancı.
Geçmez yurda dönmeden, içimdeki bu sancı.

Ne mümkün karşılaşmak, bir dost çehresi ile
Sana yabancı gelir, kendi lisanın bile.

Bana 'pembe düşler' hep, Paris'i hatırlatır.
Hatıra defterime, yazmışım satır satır.

Paris duygularıma, yeni bir renk katmıştır.
Ama memleket aşkım, daha da çok artmıştır.

Muhammet AVCI